

بازشناسی مبانی یادگیری فعال در طراحی موزه ها و مراکز علوم

سارا خلفی نژاد^{۱*}، شهرزاد شهریاری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، مرودشت، ایران، (sara.khalafinezhad@gmail.com)

۲- هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرودشت، گروه معماری، مرودشت، ایران، (shahrzadshahriari@miau.ac.ir)

⋮

چکیده

در ادبیات یادگیری، یادگیری فعال از نقش مهم و بسزایی برخوردار است. استفاده از این روش می تواند به عنوان یک روش آموزشی مناسب برای علوم مختلف مورد توجه قرار گیرد. در این مقاله ضمن مرور ادبیات یادگیری فعال و همچنین تعریف موزه علوم، به بررسی تاثیر یادگیری فعال در طراحی سه موزه علم می پردازیم. هدف از انجام این پژوهش ارائه راهکارهای طراحی موزه ها و مراکز علوم است. در نگارش این مقاله از روش کتابخانه ای و اسنادی برای بررسی یادگیری فعال و موزه علوم استفاده شده و همچنین با مقایسه نمونه های موردی خارجی سعی بر استخراج مولفه های طراحی موزه و مرکز علوم گردید. یافته ها نشان می دهد که موزه ها و مراکز علوم نقش فعال و بسزایی در آموزش فعال ایفا می کنند و همچنین با بررسی موزه های علوم راهکارهایی برای طراحی موزه ها و مراکز علوم استخراج گردید.

واژه های کلیدی: یادگیری، یادگیری فعال، موزه علوم، مرکز علوم، طراحی موزه علوم

۱- مقدمه

پیشرفت هر جامعه در گرو توان آموزشی آن جامعه است و کارایی هر نظام آموزشی را با سنجش میزان دستیابی دانش آموختگان آن نظام به هدف های آموزشی می توان برآورد نمود. آگاهی از خطر شکاف میان علم و جامعه اخیرا منجر به تلاش هایی برای بهبود دسترسی عموم به این زمینه از دانش شده است اما مشکل است که ارتباط شمار دانش علمی و فنی در اینجا مانع است. در این میان موزه ها و مراکز علم و فناوری وجود دارند که ممکن است یک نقش اساسی را ایفا کنند، آنها سازمان های متخصص در انتقال و توصیف زبان علم می باشند. موضوعاتی که این مراکز با آنها سر و کار دارند نیازمند تکنیک های نمایشگاهی نوآورانه و تخصصی است.

تعریف یادگیری

یادگیری در زبان فارسی مترادف با آموختن و تعلم است و در دو معنا به کار می رود: نخست، معنای عام آن که عبارت است از دانستن مطلبی که پیش از این برای یادگیرنده نادانسته بوده است، خواه برای دیگران دانسته باشد یا نادانسته. دوم، معنای خاص آن که دانستن مطلبی است که برای دیگران دانسته ولی برای یادگیرنده نادانسته بوده است [۱]. از نظر ابن سینا یادگیری دانستن چیزی است که برای یادگیرنده نادانسته بوده، خواه برای دیگران دانسته باشد یا نادانسته، خواه خود شخص به طور مستقیم و بی واسطه به آن دست یافته باشد یا به واسطه معلم؛ و این همان معنای عام یادگیری است [۱].